

HIREK

ocoo

Erzsébet.

Szeptember elején, mikor az őszei szél megborzongatja a fák leveleit s a halk susogás az elmúlásra emlékeztet bennünket, végig eshan a magyarok lelkén egy bus sóhaj és önkénytelenül ezt a történelmi nevet ejti ki az ajk: *Erzsébet*.

A szeretetnek soha el nem haló érzésével gondolunk egykori királynénkra szeptember 10-én, akit tizenkilenc év előtt a genfi-tó délnyugati csucsán, a büszke, elegáns *Genf* kikötője előtt törrel halálra sebesített egy örült rajongója az anarchista elveknek s aki azóta már földalatti börtönében, sok lelki gyötrelmével és testi sanyargatás után szintén elköltözött az élők közül.

A mérgezett tör, melyet az olasz Lucheni döfött a mélységes anyai gyászban selymőző királynő fehér, nemes szívébe, időtlen időkre szomorúságot és gyászt borított a kegyelet magyar szívre, mely míg élt az ő nagy Nemtője, szívébe zárta, halála után pedig még a mai borzalmas időkben is juttat felejthetetlen emlékének egy forró könnyet.

Ki volt Erzsébet királynő!? ... Nem kell ezt mondani a mai nemzedéknek sem, örökölték ők az ő ragyogó emlékét a nagyapáktól, kik a magyar nemzet viharos korszakában úgy tekintettek föl Erzsébet királyasszonyunkra, mint egy földi angyalra, akinek kezében a béke olajága diszelgett, s a szívében a magyarok iránt való szeretet tündökölt.

Ő volt a mi védőangyalunk. Ragaszkodott a fajunkhoz, szeretete a hazánkat, a nyelvünket folyékonyan birta, az irodalmunkat olvasta, az íróinkat s költőinket megbecsülte. A szabadságharc utáni vészterhes esztendőben a királyi való féltreértést és viszályt ő szüntette meg, régi megbeszélésű előítéletekkel ő szállott szembe az udvarnál, a király homlokáról a redőket, a nemzet lelkéről az aggodalmakat az ő jóságos puha keze simogatta el. Mint a tavaszi napsugár a jeget, úgy olvasztgatta az ő szívének melegsége azt a burkot, melylyel alkotmányunkat az önkény uralom elfödte. Ő járt közbe, hogy új korszak derüljön a sokat szenvedett magyar hazára, hogy jogaink nagy részét visszanyerjük, s hogy a király szíve ismét felénk forduljon. Nemtőlünk volt ő, valóságos védőangyalunk.

S íme az ő nagy szívósága mellett mégis erőszakos halállal kellett elmúlnia. A mayerlingi tragédia után bujdosásban keresett vigasztalást. De sehol nem találta. Az erdők titokzatos félhomálya és esődjé, a patakok esobogása, a ciprusok lombja, a magány, a természet szépsége, nem tudott nyugalmat adni a bánatos szívnek. Az orgyilkos töre csöndesítette el...

S mi őszei, szeptembernek haldokló napjain föltépjük lelkünkön a régi sebet és emlékezünk. Ajkunk ezt a szót suttozja — *Erzsébet*. És magunkba szállván, esőndes ima kél szívünkben: Oh, adj nekünk magyarok Istene olyan királynőt, mint aminő a mi martirasszonyunk volt.

—y.

A szegedi Erzsébet-szobrot — mint eddig is évről-évre — az idén is megkoszorozta a Szegedi Képzőművészeti Egyesület.

Az új kibocsátású MAGYAR

Öröskereszt Sorsjegyekre

előjegyzéseket elfogad eredeti feltételek mellett

a Szegedi Hitelbank Részv.-t., Kölcsey-u. 11.

A szegedi ipartestület a hadbavonult iparosokért.

Az ipartestület előljárósága hétfőn délután tartott ülésében érdekes indítvánnyal foglalkozott. Nagyszámu aláírással ugyan, az az indítvány került az ülés napirendjére, hogy irjon föl az ipartestület a kereskedelmi és honvédelmi miniszterhez és kérje a hadseregnél segédszolgálatot teljesítő és műhelyekben dolgozó iparosoknak és ipari munkásoknak — kik 1915. év eleje óta vannak hazulról távol — a sorozásoknál fegyveres szolgálatra alkalmatlannak minősített egyénekkel való kicserélését.

Az indítvány, indokainak felsorolásában felhossa, hogy a két év óta távollevők már alaposan megszenvedtek a hazáért, műhelyeiket, családjaikat itt hagyták s a szenvedett anyagi kárral is méltán rászolgáltak arra, hogy őket az itthonlevőkkel kicseréljék. De maga a kis és nagyipar is joggal elvárhatja, hogy szakképzett munkásaikat haza eressze a hadvezetőség, mert az itthon levő csekély és részben sllány munkaerő nem alkalmas és nem képes a minimálisra redukált ipari forgalmat sem lebonyolítani.

Az ülés az indítványt elfogadta és megbizta az elnökséget, hogy az indítvány szellemében járjon el és támogatására az összes kereskedelmi és iparkamarákat kénje föl.

Az indítványnak aligha lesz eredménye, bár igaza van, mert a kisiparosoknak és munkásoknak nagy része katonai szolgálót teljesít s itthon nagy a munkáshiány emiatt. És igaza van azért is, mert nagyon sok iparos és ipari munkás a hadseregnél olyan ipari munkát teljesít, a csapattesteknél szinte főlősleges számban felállított műhelyekben, amely nem kizárólag a hadsereg javára van, hanem egyesek, sőt az egyesek családtagjainak a szükségletét elégíti ki minden ellenszolgáltatás nélkül s a mely szükségletet a polgári terheket viselő iparosoknál kellene fedeztetni.

Az ülésen több, kevésbé fontos ügyet intéztek még el, majd tiszteletbeli taggá választották Szász Ernőt és Wimmer Fülöpöt.

— **Vilmos császár Dünamündében.** Berlinből jelentik: A császár szombaton Rigán át Dünamündébe utazott, ahol üdvözölte a csapatokat, amelyek résztvettek a város megszállásában, majd megsejmelte az orosz védelmi állásokat, valamint a kikötőt, mely erősen meg van rongálva.

— **Reorganizációjuk a V. H. O. Sz.-t.** A Vidéki Hírlapírók Országos Szövetsége vasárnap délelőtt 10 órakor Szávay Gyula elnöklésével közgyűlést tartott. A közgyűlésen az elnök bejelentette, hogy az igazgatóság 300,000 koronáért a szövetség céljaira megvásárolta az egyik Rózsa-utcai bérpalotát. A palotában a szövetség nyerne elhelyezést, ezenkívül pár szobát berendeznének újságíró panzióknak, amelyben az átutazó vidéki újságírók minimális díjazásért lakást és ellátást kapnának. A ház többi részét bérbeadnák és a szükséghez képest értékesítenék. A közgyűlés néhány hozzászólás után nagy többséggel hozzájárult a házvásárláshoz. A titkári jelentés és néhány adminisztrációs ügy elintézése után Sulik Kálmán aradi újságíró indítványára került a sor. Sulik Kálmán az alapszabályoknak olyan módosítását indítványozta, hogy az egyesület a további működés során alkalmas legyen az osztályharc alapján való szervezkedésre és az újságírók szociális helyzetének megjavítására. A közgyűlés nagy lelkesedéssel hozzájárult az indítványhoz és az alapszabályoknak ilyen szellemben való módosítására, valamint a megol-

dásra váró nagy szociális munkák előkészítésére bizottságot küldött ki, melynek tagjai a következők: Sulik Kálmán, Lippay Károly (Arad), Pásztor József (Szeged), Kalona Béla (Nagyvárad), Békassy Jenő, Benedek Árpád, Göndör Ferenc (Budapest) és Mayor József (Ujvidék). A módosított alapszabályokat, valamint az elkészített szociális terveket aztán külön konferencián foglalkoztatni, majd három hónapon belül összehívandó rendkívüli közgyűlésen emelik jogerőre. A szociális tervek legsürgősebbje a létminimum megállapítása, az újságírók helyzetének végleges tisztázása és a Budapesti Újságírók Egyesületével való szorosabb kapcsolat megteremtése.

— **Félmillió korona kiadással működik a szegedi kórház.** Szeged kórházbizottsága hétfőn délután 5 órakor dr. Somogyi Szilveszter polgármester elnöklésével ülést tartott. Az ülésen a jövő évi költségvetési tervezetet mutatták be, amely néhány ezer koronás emelkedést mutat az ideivel szemben. Az emelkedést az általános drágaság és a munkaerőnek megdrágulása okozta. Dr. Boros József kórházi igazgató-főorvos és Gácsér József gondnok terjesztették elő a költségvetést. E szerint a tiszti fizetések 34,275 koronáról 37,780 koronára, a cseléd-bérek 20,688 koronáról 27,640, az élelmezés 283,460 koronáról 293,806 koronára emelkedtek. Gyógyszerekre 60,000 koronát irányoztak elő, felszerelésekre 14,000 korona helyett 18,000, fűtésre 50,000 korona helyett 52,000, mosásra 16,600 helyett 19,000, világításra 8000, épületfenntartásra 9000 helyett 10,000 korona a költségvetési előirányzat. Az összes kiadások végösszege 573,900 korona. Ezzel szemben a bevétel 5050 korona. Fedezetlen tehát 568,850 korona. Ha ezt elosztjuk 120,000 ápolási nappal, pontosan megkapjuk a személyenkinti és naponkinti 4 korona 74 filléres ápolási költséget. — Bejelentette ezután Sculley János főszámvevő, hogy a gázkályhákat leszereltette s visszaállította a fűtést, mert a gázgyári válság következtében a további fűzés gázzal biztosítva nincs. A világítást is átvezetik lassan villanyvilágításra. A bizottság úgy a költségelőirányzatot, mint a bejelentéseket tudomásul vette.

— **A vasárnapi népünnepély.** Sikertült népünnepélyt rendezett vasárnap délután a Fellebaráti Szeretet Szövetség a felsővárosi Gedő-féle kerthelyiségben. A népünnepély az árkász-zenekar fölvonulásával délután 2 órakor kezdődött. A népünnepélyre összesen hat sátrort állítottak föl, amelyek mindegyike nagy tevékenységet fejtett ki. Összesen 5000 jegy kelt el és a népünnepély a hadiárva otthona javára mintegy 3000 koronát jövedelmezett. Az ünnepély védnöknője Nagel Manoné ezredsné, elnöke pedig Reöck Ivánné volt. — Alsótanyán vasárnap honvédnapot rendeztek, amely 8000 koronát jövedelmezett.

— **Új paprikaértékelzet lesz a közlelmezési miniszteriumban.** Dr. Somogyi Szilveszter polgármester pénteken Budapestre utazott a munkásság lisztellátása ügyében összehívott tanácskozássra. A polgármester budapesti tartózkodását fölhasználta arra, hogy a paprika föloldása iránt előterjesztést tegyen gróf Hadik János közlelmezési miniszternek. A polgármester informálta a minisztert a paprika-ügy mibenállásáról. Elmondta, hogy a makszimálási rendelet indokolatlanul sújtja Szeged népének egy nagyon tekintélyes részét, de ezenfelül inséget is idéz elő a paprikaforgalomban. A közlelmezési miniszter nagy érdeklődéssel hallgatta meg a polgármester előterjesztéseit, majd bevonta a kifejlődött tanácskozássba Nagy Ferenc közlelmezési alelnököt is, akivel abban állapod-